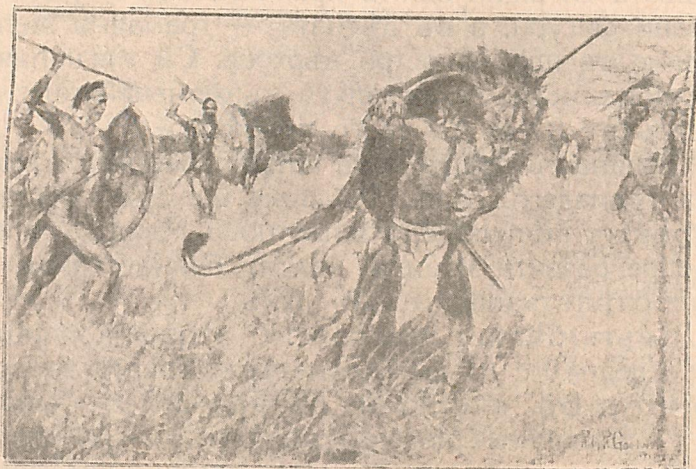

гърдитѣ и стомаха му. Той се завъртѣ, безсиленъ вече да стои на краката си, повали се на земята и изливаше безсилния си гнѣвъ вече върху едно копие, което преви и счупи съ зжби. Дивацитѣ наново об-

сипаха лъва съ стрели, Въ предсмъртнитѣ си мжки, като се обръщашъ бѣсно насамъ-нататъкъ, той изпочупи почти всички стрели, забити въ тѣлото му.

Веднага ние се захме да привържемъ ранитѣ на двамата негри. По това време другитѣ диваци съ вдигнати високо щитове дефилираха, танцувайки край трупа на лъва и пѣха нѣкаква креслива пѣсень.

Добримирко.

